

Using An Activity Tracker in Healthcare: Experiences of Healthcare Professionals and Patients

Darcy Ummels, Emmylou Beekman, Susy Braun en Sandra Beurskens

Klinische vraag

In dit onderzoek stonden twee vragen centraal; 1) Hoe gebruiken zorgprofessionals en patiënten een activiteitenmeter in de dagelijkse zorg? 2) Wat zijn de ervaringen van zorgprofessionals en patiënten met het gebruik van een activiteitenmeter in de dagelijkse zorg?

Conclusie van de auteurs

Zowel zorgprofessionals als patiënten waren positief over het gebruik van activiteitenmeters en ervoeren het gebruik als een meerwaarde. Zorgprofessionals hebben tijd nodig om een activiteitenmeter betekenisvol in te bedden in het klinisch redeneren en zorgproces. Ze geven aan zich gesteund te voelen bij inbedding in de dagelijkse praktijk als ze met en van elkaar kunnen leren, feedback krijgen van patiënten, ondersteuning krijgen van management en begeleiding bij het implementatieproces. Deze studie levert concrete handvatten voor implementatie van een activiteitenmeter in de dagelijkse zorgpraktijk, zoals een handleiding waarin staat beschreven wanneer en met welk doel de activiteitenmeter kan worden ingezet en hoe data het beste besproken kunnen worden met patiënten.

Onderzoeksopzet

Participatief actieonderzoek.

Onderzoekslocatie

GGZ-centrum 'Het Rughuis'.

SAMENVATTING

Voor zorgprofessionals is het belangrijk om inzicht te hebben in de fysieke activiteit van een patiënt met een chronische aandoening. Activiteitenmeters kunnen objectief de fysieke activiteit meten. Het gebruik van activiteitenmeters is echter nog onvoldoende geïmplementeerd in de zorg. In dit actieonderzoek kregen zorgprofessionals de mogelijkheid om zelf te ontdekken hoe ze activiteitenmeters

doelgericht en betekenisvol konden inzetten. We vroegen aan zorgprofessionals de activiteitenmeters in te zetten tijdens de dagelijkse zorg. Er zijn 28 therapie sessies, vier reflectie sessies met zorgprofessionals en elf interviews met patiënten opgenomen. Uiteindelijk hebben zorgprofessionals het gebruik van een activiteitenmeter kunnen koppelen aan het pijn-gevolgenmodel. Zowel zorgprofessionals als patiënten waren positief over het gebruik van activiteitenmeters, omdat het zorgprofessionals objectief inzicht gaf in beweeggedrag waarna zij patiënten konden coachen.

Darcy Ummels, docent-onderzoeker
Lectoraat Autonomie en Participatie van Chronisch Ziekten, Academie voor Fysiotherapie, Zuyd Hogeschool

darcy.ummels@zuyd.nl

Samengevat uit: *Int J Environ Res Public Health*. 2021;18(10):5147.

Criterion validity and responsiveness of the steep ramp test to evaluate aerobic capacity in cancer survivors participating in a supervised exercise rehabilitation program

Anouk Weemaes, Milou Beelen, Bart Bongers, Matty Weijnenberg en Ton Lenssen

Klinische vraag

Is de steep ramp test (SRT) geschikt voor het evalueren van de aerobe capaciteit bij patiënten met kanker die deelnemen aan een trainingsprogramma?

Conclusie van de auteurs

Op groepsniveau is de SRT een valide meetinstrument voor het bepalen van aerobe capaciteit bij patiënten met kanker. De test kan daarnaast op individueel niveau gebruikt worden om een daadwerkelijke verandering (Engels: minimal important change) in aerobe capaciteit te detecteren. Een toename van $\geq 0,26$ Watt per kilogram op de SRT duidt op een daadwerkelijke verandering. De SRT lijkt minder geschikt voor het meten van absolute verandering in aerobe capaciteit.

Onderzoeksopzet

Observationeel cohortonderzoek.

Onderzoekslocatie

Maastricht UMC+.

SAMENVATTING

De SRT is een korte, praktische test op een fietsergometer, waarbij de belasting snel wordt opgevoerd (25 Watt per 10 seconden). De gouden standaard voor het bepalen van aerobe capaciteit is het meten van de maximale zuurstofopname (VO_2 piek) tijdens een cardiopulmonale inspanningstest (CPET). Dit is echter een relatief dure, tijdsintensieve en belastende test. Bij een goede overeenstemming tussen de SRT en CPET, kan de SRT ingezet worden voor het schatten en monitoren van aerobe capaciteit. In dit onderzoek ondergingen patiënten met kanker een SRT en CPET voor ($n=106$) en na ($n=59$) een trainingsprogramma. Er was een sterke correlatie (Pearsons r 0,86) tussen de SRT-piekbelasting en CPET- VO_2 piek. De SRT heeft hiermee op groepsniveau een goede criteriumvaliditeit, dat wil zeggen overeenstemming met de gouden standaard, voor het schatten van aerobe capaciteit. Bij een verbetering van $\geq 0,26$ Watt per kilogram in SRT-piekbelasting is er sprake van een daadwerkelijke verandering in aerobe capaciteit bij patiënten met kanker (sensitiviteit 70,7%, specificiteit van 66,7%). De Pearson-correlatie tussen verandering in SRT-piekbelasting en VO_2 piek na het trainingsprogramma bedroeg r 0,51, waarmee de SRT een matige responsiviteit heeft en dus niet goed in staat is om de absolute verandering in aerobe capaciteit te meten. Het is op basis van deze resultaten mogelijk om de SRT in te zetten bij patiënten met kanker voor het bepalen van aerobe capaciteit en detecteren van een daadwerkelijke verandering hierin.

Anouk Weemaes, fysiotherapeut en promovendus, Maastricht UMC+

anouk.weemaes@mumc.nl

Samengevat uit: *Arch Phys Med Rehabil*. 2021;102(11): 2150-2156